

La intranquil·litat

Títol: La intranquil·litat

Autora: Marion Muller-Colard

Traducció: Helena Cots

I.S.B.N.: 978-84-17796-23-5

Editorial: Fragmenta Editorial



La teòloga protestant Marion Muller-Colard, que viu als Vosges alsacians, ens inquieta amb les primeres paraules amb què comença el seu assaig: «Vaig conèixer la intranquil·litat al bressol, i, de fet, vosaltres també.»

El qüestionament permanent de molts aspectes religiosos ens permet copsar la necessitat de replantejar idees. Parlem de les perspectives enriquidores al voltant de la religió a què Fragmenta Editorial ens té tan ben acostumats. Els ho agraïm de veres.

Amb *La intranquil·litat*, traduïda al català per Helena Cots, l'assagista francesa ens ajuda a pensar sobre la intranquil·litat. A Marion Muller-Colard li agrada la filosofia; recordem el delectable llibre dedicat al públic juvenil sobre la filòsofa

Hannah Arendt, *Hannah Arendt's Little Theater*, de la qual és una apassionada lectora.

Aquest llibre, breu, precís i apassionadament convincent, és un elogi a la intranquil·litat.

«L'única oportunitat que tenim és la ductilitat, la inclusió del tumult, l'acceptació dels límits del nostre control, el guaret de la intranquil·litat, que ofereix a les nostres existències una parcel·la desordenada i fecunda.» En efecte, la intranquil·litat és un privilegi inesperat que ens aconduïx cap a la curiositat i, el més important, afavoreix que sortim de les zones de confort i d'obediència a la publicitat que, en el marc de la societat hedonista, sempre busca simplificar-nos la vida.

«Tancar els ulls davant les pròpies covardies, desdibuixar deliberadament la frontera entre compromís i tripijoc per complir, viure amb el pilot automàtic, deixar-se ensabonar, deixar-se hipnotitzar pels poderosos, deixar-se convèncer pels xarlatans. La temptació de la tranquil·litat.»

Amb la seva imaginació desbordant i l'honestedat amb què es planteja reptes, ens deixa molt clar que la intranquil·litat no és l'ansietat. L'autora, inspirada pel filòsof cristià Emmanuel

Mounier, «La pau es fa en mi perquè he rebutjat la pau.», creu que buscar la tranquil·litat a qualsevol preu pot empènyer a evitar les relacions amb els altres, per evitar el conflicte. Certament, cadascú ha de trobar el seu propi equilibri.

La seva opció, però, és clara: «Intranquil és qui es deixa mirar als ulls i interrogar fins al fons de si mateix per la paraula singular d'un altre. I, sovint, aquest altre que ens ve no és el que esperàvem».

Una alenada d'aire fresc per a tots aquells que som intranquils.

Text: Josep Bosch